

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe dat desen boeck ghepresen vvort ende vande autoriteyt deses boex.
Dat XXXV [i.e. XXXIV]. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

ren. Ende ſoo haer heel omringelende en̄ dooz
 dzinghende heeft hyſe hem ghelyck gemaect/
 ghelyck het yfer dooz het vier gloepende wort.

Hoe dat deſen boeck ghepreſen vvort ende van
 de autoriteyt deſes boeck.

DAT XXXV. CAPITTEL.

Als deſen boeck nu gheſchreuen was / ſoo
 beropenbaerde hem aen haer de Heere
 Jefus / hebbende dien ghedruckt in ſyn bozſte /
 ſegghende: deſen boeck hebbe ick ghedruckt int
 binnenſte van myn bozſte: op dat ick elck let
 teken daer in beſchreuen beſonder doozdzin
 ghe tot het merck toe met de ſoetſhepdt van
 myn Godtheyt / (ghelyck eenen ſoeten wyne
 dooz dzinckt een krum van wittenbzoot) op
 dat elck een / die daer in ſal leſen / tot mynen
 lof / met een ootmoedighe deuotie / daer uyt ge
 niete vruchten des eeuwighe leuens. Doen
 heeftſe den Heere ghebeden / dat hy dien boeck
 ſoude hem getweerdighen te bewaren van alle
 dwalinghe tot ſyns eyghen lof ende glorie. En̄
 hy uytſtreckende ſyn eerweerdighe hant heeft
 dien gheteekent met het tecken des Cruys /
 ſegghende: Met dien ſelfſten daet / waer dooz
 ick in deſe miſſe het bzoot ende den wyne ouer
 gheſtelt hebbe in ſubſtantie tot een yders ſalic
 hepdt / ſoo hebbe ick oock al dat in deſen boeck
 gheſchreuen is / met myn hemelſche benedic
 tie / nu terſtonc gheheplicht: vooz alle (gelyck
 vooz. is) die daer in willen leſen / met een oot
 moedighe deuotie tot waerachtighe ſalicheyt.
 Ende de Heere heeft daer noch by gheboeght:
 ſoo behaeghlyc is my den arbeyt des beſchryf
 ſter

sterffe/ al oft sy my so heel welriekende reuck-
kens brooght/ als sy letteren geschreuen heeft:
van welke edele besonder ick dyphuldelyck
berheught worde / want inder waerhepdt ick
hebbe daer in de smakelyckheyt bande onuyt-
sprekelycke soetscheydt / van myn goddelijcke
liefde / waer upt dat alle de dinghen die daer
beschreuen zijn/ ghebloeyt zijn/ ende daer-
en-
bouen soo vermaect my den soeten reuck van
den goeden wille des schryffterffe. Ende ten
derden soo lacht my toe de gedaente van myn
loutere goedertierentheyt: die haer verthoont
in elck een bande schriften des boecks. Want
dooz die selfste liefde / waer dooz ick / al dat in
desen boeck beschreuen is/ v dooz myn loutere
goedertierenthepdt inghestoet hebbe / dooz de
selfste liefde hebbe ick dat oock gebesticht inde
memorie van die v hoorzen/ alle dinghen schic-
kende en stellende / en dooz haer handen naer
mijn beste behaghen beschryuende. Want ick
sal desen nu diekwils verhaelden boeck met
mijn heylighste conuersatie bedecken / en met
de roode bagghen van myn byf wonden ver-
tieren/ ende beseghelen als met de seuen seghe-
len bande seuen gauen des H. Gheestes / dooz
mijn Goddelijcke goedertierenthepdt / soo dat
niemandt dien upt myn handen sal conuen
suchen.

Hoe